

Bestyrelser, men det vilde tage for lang Tid, jeg vil blot vise ærede Medlemmer et Hæfte, som rummer saadanne Uddrag; der er sendt Udtalelser Gang paa Gang til Ministeriet, Undervisningsraadet og den daværende Direktør, og desuagtet har Resultaterne hidtil været meget smaa. Jeg vil dog gerne gentage, at det afgørende for Uddannelsen af Landmændene ved Landbohøjskolen er ikke i første Række at skaffe Mænd til de praktiske Stillinger, det afgørende er, at der skaffes Mænd, som direkte gaar ind i og tjener Samfundets Interesser. Disse Interesser varetages af de Mænd, der gaar ind som dygtige Lærere paa vore Skoler, dygtige Konsulenter ved vore Landboforeninger, som Forsøgsmedarbejdere ved vore mangeartede Forsøgsstationer, saavel for Planteavl som for Husdyrbrug, som Repræsentanter for dansk Landbrug i Udlandet. Vi har det Særsyn, at vor første Konsulent i England var en polyteknisk Kandidat, at Repræsentanten for vort Landbrug i Hamborg, altsaa i Tyskland, var en Dyr læge. Vi har mange Repræsentanter, som burde være Landmænd, men som er statsvidenskabelige Kandidater, alt sammen Vidnesbyrd om, at de Mænd, som skal udpege og vælge Medarbejderne i vore betydeligere Stillinger, ikke har fundet Landbrugskandidaternes Uddannelse fyldestgørende, ikke fordi den ikke i sig selv rummer de Emner, man har Brug for, tværtimod, det er netop det, den gør i høj Grad, maaske endog i noget højere Grad end noget andet Studium, men ingen af de yngre Kandidater har haft Tid til paa grundig Maade at tilegne sig det Materiale, som de burde beherske, naar de gaar fra Landbohøjskolen. Man har det Særsyn, at Foreningen af danske Landboforeninger og Landhusholdningsselskabet, som er de to ældste og meget betydelige Organisationer i Landbruget, end ikke har kunnet finde tilstrækkelig kvalificerede landbrugskyndige Mænd til Beklædning af Sekretærposterne.

Man har gjort gældende, at de unge Mænd meget godt, hvis Trangen til videregaaende Uddannelse havde været til Stede, kunde have erhvervet sig denne Uddannelse; der findes nemlig udvidede Kursus ved Landbohøjskolen, og den enkelte kan saa bruge 32 Maaneder dertil, han behøver ikke at nøjes med 20 Maaneder, siger man. Men dertil er at bemærke, at naar Lovgivningsmagten ved sin store Autoritet forsøger ved Tvangsmidler at indbilde Ungdommen, at den meget godt kan tilegne sig Stoffet indenfor 4 Semestre, bli-

ver Resultatet derefter. Saa megen Autoritetstro hersker der nemlig her i Landet, at man bøjer sig for det; men de praktiske Følger udebliver heller ikke. Ungdommen maa arbejde ud over det rimelige, naar de kun maa faa de 4 Semestre, og selv de mest begavede og flittige Elever er ikke i Stand til at faa det Udbytte af deres Studier, som de burde. Det lykkes dem ikke at assimilere en saa stor Del som nødvendigt, og Kravene til Eksamen maa selvsagt ogsaa nedsættes, naar Tiden er saa kort. En anden skadelig Følge er der ogsaa ved de store Krav i Forhold til Tiden. Det er nemlig meget Stof, der bydes de unge Mennesker, at høre Forelæsninger 4—5 Timer daglig i hele den Tid, de er der, foruden den Tid, de skal ofre paa praktiske Øvelser; det er da ganske umuligt for dem at gennemarbejde Stoffet saa godt, som det er nødvendigt, hvis de skal sætte sig grundigt ind i alt dette tunge Stof, thi Grundvidenskaberne er jo meget svære at komme til Bunds i. En Følge af den korte Tid er denne, at Eleverne vænnes til en mindre grundig for ikke at sige overfladisk Behandling af de Opgaver, de stilles overfor. Dette er i de sidste 25—30 Aar blevet erkendt af de unge selv; og det turde være et Vidnesbyrd om, at det er rigtigt, at de fleste af os i omkring 50 Aars Alderen og derunder fremdeles nærer den Anskuelse, thi vor Erfaring har bekræftet Rigtigheden af de kritiske Bemærkninger, jeg her har udviklet.

Det er ogsaa ejendommeligt, at i Danmark, hvor Landbruget staar saa højt, som det faktisk gør, har man en Studietid for Landbruget paa mindre end 2 Aar, medens man i alle øvrige europæiske Lande for det tilsvarende Studium kræver 3—4 Aar. Landbrugsstudiet i Danmark har heller ikke hidtil levet de studerende Tid til nogenlunde ordentlig Tilegnelse af Grundvidenskaberne, uagtet det altsaa er dem, hvorpaa hele Landbruget hviler. Saadanne Fag som Dyrefysiologi, Bakteriologi, Avlsbiologi og Plantepatologi kender man saa godt som ikke, naar man har taget Landbrugseksamen, uagtet disse Fag i særlig Grad er bestemmende for Dyr- og Plantelivets rette Trivsel. Den Forstaaelse, de unge Mænd har af disse Fag, naar de forlader Skolen, er kun meget ringe. De har ikke lært de praktiske Øvelser, som det nu er Meningen at give dem Adgang til ved Hjælp af de Bygninger, hvormod der nu er stillet Forslag. Det var i et gammelt Kulturland som Danmark ikke noget urimeligt Forlangende, at de